

Dilema

Jiří Dědeček

1. Chvílema, chvílema mívám strašný dilema,
chvílema, chvílema,
jestli se naučit římsky či řecky
anebo jestli žít na plný pecky
chvílema, chvílema.
2. Chvílema, ano, chvílema, růžovými brýlema,
chvílema, chvílema,
vidím svůj život jen v hříchu a flámu,
jindy zas nad knihou hlavu si lámu
chvílema, chvílema.
R: Co vídám žen, všem se toužím hodit v plen,
když ty brýle nesundám, v plen hodím se jen sekundám.
R: Co vídám knih, toužím vědět, co je v nich,
nad mou četbou drží stráž přítel můj - páter Koniáš.
3. Chvílema, ano, chvílema, za prudkými cílema,
chvílema, chvílema,
vyženu zběsile koně své touhy,
kůň však je zchátralý a tratě jsou dlouhý
chvílema, chvílema.
4. Chvílema, ano, chvílema, unavený mílema,
chvílema, chvílema,
věrného pakoně na cizím pasu
a celé dilema nechávám času
chvílema, chvílema.
R: Mám hrůzu z žen, ani nevycházím ven,
čtu si, ani nedutám, v plen hozen pouze minutám.
R: Mám hrůzu z knih, nechci vědět, co je v nich,
jsou to jen slova, slova, slova, jak říkal Hamlet či Casanova.
5. Gramotný, ano, gramotný lidi jsou tak samotný
chvílema, chvílema,
proto mě děsí povinná četba
a dilema nade mnou visí jak kletba
chvílema, chvílema.
R: Mám hrůzu z věd, které zaplavují svět,
[: hlásky, slova a souvětí - to je mé směšné prokletí. :]
*: Chvílema ...